

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۱۸ اپریل ۲۰۲۲

یونس نگاه

از گسترش تعلیم نترسید

دیروز ویدیویی را شریک کردم که در آن تعدادی از ساکنان جاغوری به یک قریه مجاور، از مربوطات ولایت زابل رفته اند تا در اعمار پلی همکاری کنند. در آن ویدیو معلم خادم نادر مردم آن منطقه را تشویق می‌کند که مکتب بسازند و اگر آنان درین مسیر حرکت کنند، همسایه‌های جاغوری‌شان نیز یاری خواهند کرد.

[سخنان ارزشمند استاد خادم نادر در جمع هموطنان پشتون در غجورگ زابل YouTube](#) -

تعدادی از سیاستمداران از رشد تعلیم در میان مردم هزاره هراس داشتند. بارها از تلاش این مردم در پرورش کودکان‌شان با نفرت و خشم سخن گفتند. حتی مقررات تحصیلی را تغییر دادند تا مانع "هجوم" هزاره‌ها به دانشگاه‌ها شوند.

باقی مناطق را نمی‌دانم. تاریخ جاغوری اما چیز دیگری را ثابت کرده است. در زمان جهاد، سطح سواد در جاغوری بسیار پائین بود. ملاها و قومندان‌های محلی حاکم بودند. جوانان بیکار، تعلیم‌نیده و نادان کندنک در هر طرف جاغوری تفنگ به‌دوش رژه می‌رفتند. همدیگر را می‌کشتند، علیه هم جهاد می‌کردند و گورستان‌ها را پر از "شهید" کرده بودند.

مناطق مجاور جاغوری نیز از شر آنان در امان نبود. در قره‌باغ با پشتون‌ها می‌جنگیدند، به ارزگان و زابل حمله می‌کردند. خلاصه جاغوری که نیروی بشری کلان و موقعیت ستراتیژیک داشت، منبع دردسر برای خود و همسایگانش شده بود. در یک مورد مجاهدین جاغوری با زابلی‌ها ماه‌ها جنگیدند. چندین قریه در زابل "فتح" گردید و مجاهدین جاغوری دارائی‌های باقی‌مانده از ساکنان آن قریه‌ها را غنیمت گرفتند. قریه‌ای که در آن اکنون پل می‌سازند، نیز "فتح" شده بود.

تعلیم در نزدیک به سه دهه اخیر جاغوری را اما متحول کرده است. با خود در صلح است، و به همسایگانش نیز خیر می‌رساند. این تحول نتایج اقتصادی نیز داشته است. جوانان این ولسوالی دیگر نان مفت خورده، موی کشال نمی‌گردند. بلکه در خود آن ولسوالی، مناطق دیگر کشور و بیرون از افغانستان مشغول کار اند و درآمد دارند. جاغوری به قلب تپنده اقتصادی آن منطقه تبدیل شده و از ولسوالی‌های مجاور سبزی، میوه، ماست، قروت، گوشت و کارگر به جاغوری می‌آید و ازین ولسوالی به آن مناطق پول می‌رود.

از گسترش تعلیم نترسیم. تعلیم اگر با کار همراه شود انسان‌ها را آرام و مهربان می‌سازد. داشتن هموطنان آرام، صاحب شغل و مهربان به سود کشور است. تمام افغانستان را با گسترش تعلیم و کار به سمت آرامش و صلح ببریم.